

पुनर्वपय s. अज्ञीति०.

पुनर्वत्स (पु० + वत्) m. 1) ein abgewöhntes Kalb, das wieder zum Saugen zurückkehrt, LĀTJ. 9,4,7. — 2) N. pr. eines Liedverfassers zu RV. 8,7.

पुनर्वत् (von पुनर्) adj. das Wort पुनर् enthaltend AIT. Br. 5,18. KĪTJ. Ça. 22,10,17.

पुनर्वर्षा (पु० + व०) n. das Wiederwählen KĪTJ. Ça. 25,11,8.

पुनर्वसु (पु० + वसु) viell. Güter wieder bringend; m. 1) N. des fünften (oder siebenten) Nakshatra, β a der Zwillinge, WEBER, NAKSH. I, 331. II, 370. du. P. 1,2,61. H. 110. MED. s. 57. RV. 10,19,1. AV. 19,7,1. TBR. 1,1,3,3. तद्दि पुनर्वाधेयस्य नक्षत्रं यत्पुनर्वसु TS. 1,3,4,4. 4,4,40,1. ÇĀṆKH. Br. 1,3. ÇAT. Br. 2,1,9,10. KĪTJ. Ça. 4,11,5. RAGH. 11,36. sg. (angeblich nur im Veda, P. 1,2,61) H. an. 4,329. KĪTJ. 8,15,39,18. तत्रभौ धर्मराजस्य प्रवीरौ परिपार्थितः। रथाभ्यासे चक्राशिते चन्द्रस्येव पुनर्वसुः (hier hätte man doch den du. erwarten können) MBH. 8,2328. 13,3260. 4258. R. GORR. 2,3,21. VARĀH. BRH. S. 7,10,9,27. 72,7,98,8. 101,4. BRH. 16,4. 102,2. SŪBJAS. 9,12. BHĪC. P. 5,23,6. MĀRK. P. 33,9. 58,15. Unbestimmt ob sg. oder du. R. 5,53,2. तिष्यपुनर्वसु P. 1,2,63. इदं तिष्यपुनर्वसु Sch. — 2) Bein. Vishṇu's (Kṛṣṇa's) TRIK. 1,1,29. H. 216. MED. (= अज्ञ). ÇABDAR. im ÇKDn. MBH. 12,1511. — 3) Bein. Çiva's ÇABDAR. — 4) unter dem Nakshatra Punarvasu geboren P. 4,3,34. Bein. KĀtjĀjana's oder Vararukī's TRIK. 2,7,35. H. 832. H. an. MED. ÇABDAR. N. pr. eines Sohnes des Taittiri, Vaters des Abhihit und Grossvaters des Āhuka HARIV. 2016. eines Sohnes des Abhihit (Aridjota) und Vaters des Āhuka VP. 436. BHĪC. P. 9,24,19. Auch sonst als Mannsname vorkommend (P. 1,2,61, Sch.). — 5) Bez. einer best. Welt (लोकभेद). — 6) Beginn von Reichthum (धनारम्भ) ÇABDAR.

पुनर्हन् (पु० + हन्) adj. wieder vernichtend RV. 10,34,7.

पुनर्हविस् (पु० + ह०) n. wiederholte Opfergabe ÇAT. Br. 4,2,3,15.

पुनश्चन्द्रा (पुनर् + चन्द्र) f. N. pr. eines Flusses MBH. 3,8338.

पुनश्चर्षा (पुनर् + च०) n. das Wiederkauen SIDDH. K. zu P. 3,1,15.

पुनश्चित्ति (पुनर् + चि०) f. Widerschichtung TS. 5,4,20,3. 5. ÇAT. Br. 8,6,3,8. fgg. KĪTJ. Ça. 17,12,19. 18,6,34.

पुनःसंस्कार (पुनर् + सं०) m. eine abermalige Weihe M. 11,150. 151. R. 5,21,10.

पुनःसंस्कृत (पुनर् + सं०) adj. wieder hergestellt, ausgebessert: रथ KĪTJ. Ça. 4,6,18. ÇĀṆKH. Br. 1,5. Ça. 2,5,28.

पुनःसंगम (पुनर् + सं०) m. das Wiederzusammenkommen KATHIS. 28,72.

पुनःसंदर्शन (पुनर् + सं०) n. das Wiederssehen R. 2,40,9. 3,23,8.

पुनःसंधान (पुनर् + सं०) n. 1) das Wiedervereinigen RAGH. 12,101. — 2) das Wiederherstellen (des erloschenen Hausfeuers, Grhijāgni) SĀṆSK. K. 17,b. 18,b.

पुनःसंभवा (पुनर् + सं०) m. Wiederentstehung: श्रीचिप्रवाज्ञया (नष्टा) राज्ञामपुनःसंभवा nicht wieder auflebend RĀGA-TAR. 1,161.

पुनःसर (पुनर् + सर) adj. f. श्री rückläufig, vom Hunde, der seinen Weg zurückzumachen pflegt, RV. 7,35,3. von der Achyranthes aspera (अपामार्ग), welche zurückgeschlagene Blüten hat (vgl. पराक्यु-

ष्पी, प्रत्यक्युष्पी) AV. 4,17,2. 6,129,8. 10,1,9.

पुनःसुख (पुनर् + सुख) P. 2,2,18. VĀRTT. 9, Sch. wieder angenehm u. s. w.

पुनाःस्तुति (पुनर् + स्तु०) f. wiederholte Cerimonie ÇĀṆKH. Br. 26,8.

पुनाःस्तोम (पुनर् + स्तोम) m. N. eines Ekāha KĪTJ. Ça. 22,10,16.

PAÑĀV. Br. 19,4,1. LĀTJ. 9,4,5. MAÇ. 5,2 (Verz. d. B. H. 72).

पुनीत in der Stelle: पपं कृत्ति पुनीतानी पद्माम्नेति सो ऽन्रम् MBH. 12,11074. Es ist wohl पुनीतानी zu lesen.

पुन्थ, पुंन्थति (हिंसाल्लेशयोः) DRĀTUP. 3,7. युन्थ् v. l.

पुंदा (पुंमं + दान) Schol. zu AV. PAṬ. 2,25.

पुंदास (पुंमं + दास) m. ein männlicher Slave P. 8,3,6, Sch.

पुंन्द्र MBH. 1,228 wohl fehlerhaft für पुण्ड्र.

पुंघ्न (पुंमं + घ्न) m. Männchen H. 1297, Sch.

पुंनत्र (पुंमं + न०) n. ein männlich gedachtes Nakshatra, ein N. männlichen Geschlechts KAUC. 33.

पुंनाग (पुंमं + नाग) m. 1) N. eines Baumes, Rottleria tinctoria Roxb. AK. 2,4,2,6. TRIK. 3,3,62. 283. H. 1134. an. 3,128. MED. g. 43. fg. HĪA. 180. HALĪ. 2,53. VJUTP. 142. MBH. 1,2374. 7585. 3,2440. 11573. 14862. R. 2,94,23. 4,41,27. 5,17,16 (पुंनगाः gedr.). SUÇA. 1,22,5. 141,7. 2,178. 17. 283,14. 483,15. RAGH. 4,57. VARĀH. BRH. S. 32,87. 54,3. Schol. zu KĪTJ. Ça. 150,16. — 2) eine weisse Lotusblüthe MED. — 3) Muscatnuss. — 4) ein ausgezeichneter Mensch (ein Elephant unter den Menschen) H. an. MED. — 5) ein weisser Elephant MED.

पुंनाट und पुंनाड m. Cassia Tora Lin. (चक्रमर्द) RĪGĀ. im ÇKDn.

पुंनामधेय (पुंमं + ना०) adj. einen männlichen Namen habend KAUC. 60. पृष्ठं पुंनामधेयस्य न युक्तमधिरोक्षितुम् so v. a. eines männlichen Wesens R. 5,35,43.

1. पुंनामन् (पुंमं + नामन्) 1) adj. einen männlichen Namen habend ÇAT. Br. 10,3,4,2. ÇĀṆKH. GRHJ. 1,18. MBH. 8,3604. SUÇA. 1,107,21. VARĀH. BRH. S. 85,36. — 2) m. = पुंनाग Rottleria tinctoria Roxb. ÇKDn. u. पुंनाग.

2. पुंनामन् adj. den Namen Put oder Pud führend, von einer Hölle M. 9,318. MBH. 1,3026. 8344. HARIV. 317. R. 2,107,12. MĀRK. P. 75,16.

पुप्युट m. N. einer Krankheit, Anschwellung an Gaumen und Zahnfleisch SUÇA. 1,92,10. 93,5. 306,3. 11. 2,130,9. ०क 1,303,9. 2,126,5.

पुप्युल m. Blähung (उद्रस्थवायु) BUṀRĪPA. im ÇKDn.

पुप्युस m. 1) Lunge VJUTP. 100. ÇKDn. und WILS. angeblich nach H. 605, wo aber पुप्यस gelesen wird; vgl. फुप्यस. — 2) Samenkapsel der Wasserrose ÇKDn.

पुंमं (पुंम्) UNĀDIS. 4,177. पुंमान्, voc. पुमन्, पुंमांसम्, पुंसा, पुंमांसो, पुंमांसस् (पुंसस् nom. pl. MBH. 3,13825), पुंमिस्, पुंसांम्, पुंसु AV. PAṬ. 1,91. P. 7,1,89. VOP. 3,154. Am Anf. eines comp. AV. PAṬ. 2,25. P. 8,3,6. VOP. 2,88. 1) Mann, männliches Wesen NIR. 9,15. अघातिव पुंस एति प्रतीची RV. 1,124,7. पुंसः पुत्रान् 162.22. 3,29. 18. 4,3,10. 5,61,6. 8,7,6,1. पुंमांसमुत्त स्त्रियम् 104,24. 9,9,7. AV. 3,6,1. 23,3. पुंसि वै रेतो भवति 6,11,2. पुंसा वृक्ष्यम् 4,4,4. VS. 8,5. AIT. Br. 1,1,2,85. ÇAT. Br. 1,1,4,20. 3,4,9. 3,3,4,7. M. 2,29,3,49. 61. 3,63. N. 3,8. MBH. 3,14340. SUÇA. 1,126. 12. 192,2. VARĀH. BRH. S. 69,3. RĪGĀ-TAR. 2,1. KATHIS. 38,90. यस्यार्थाः स पुंमांसोक्ते Spr. 2446. — 2) ein Masculinum (gramma-